U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. Š.,** proti žalovanému: **Statutární město Zlín**, se sídlem náměstí Míru 12, 761 40 Zlín, o podání žalobce ze dne 29. 8. 2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2011, č. j. 29 A 65/2011 - 11,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Dne 14. 9. 2011 bylo Krajskému soudu v Brně doručeno podání žalobce ze dne 29. 8. 2011 označené jako žaloba proti nečinnosti a žaloba proti nezákonnému zásahu. Krajský soud usnesením ze dne 7. 11. 2011, č. j. 29 A 65/2011 - 11, žalobce vyzval k odstranění vad podání ve lhůtě 15 dnů od doručení předmětného usnesení, konkrétně k upřesnění, zda žaloba směřuje k zahájení řízení na ochranu před nečinností správního orgánu nebo k zahájení řízení na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, resp. k doplnění zákonných náležitostí takového typu žaloby. Současně krajský soud žalobce upozornil, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno nebo opraveno, soud žalobu v souladu s § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s."), odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. Krajský soud současně žalobce poučil, že proti předmětnému usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

[2] Citované usnesení krajského soudu napadl žalobce (dále též „stěžovatel") včasnou kasační stížností, jíž se domáhal zrušení předmětného usnesení v celém rozsahu a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Dodal, že kasační stížnost podává jednak preventivně, jelikož nerozumí úplně česky, jednak pro případ nesprávného poučení. Podle jeho názoru ze soudního řádu správního nevyplývá, že by se jednou žalobou nemohl současně domáhat ochrany proti nečinnosti a rovněž ochrany před nezákonným zásahem. Napadené usnesení je tak podle názoru stěžovatele extrémně formalistické a neúplné.

Krajský soud požaduje doplnění údajných nedostatků podání, nicméně neuvádí konkrétní znění ustanovení soudního řádu správního, podle nichž by stěžovatel teoreticky mohl vytýkané vady odstranit. Pouhé číslo paragrafu soudního řádu správního bez uvedení jeho plného znění není pro stěžovatele, jako cizince, dostačující. Tímto postupem krajský soud podle stěžovatele zasáhl do jeho základního práva na přístup k soudu, neboť mu ve svém důsledku odňal možnost účastnit se řízení před soudem.

[3] Vyjádření žalovaného v posuzované věci nebylo vyžádáno, neboť se jedná o věc týkající se osobně a výlučně stěžovatele.

[4] Nejvyšší správní soud, aniž by odstraňoval vady kasační stížnosti postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji pro nepřípustnost.

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je *kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí soudu, jímž se pouze upravuje vedení řízení.*

[6] Z § 37 odst. 5 s. ř. s. vyplývá, že *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[7] Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 8. 2. 2012, č. j. 1 As 13/2012 - 12, www.nssoud.cz, konstatoval, že není pochyb o tom, že postup soudu, který usnesením vyzývá podatele k odstranění vad podání, představuje rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109, www.nssoud.cz). Proti rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení, je však kasační stížnost nepřípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.], neboť soud ani takovýmto usnesením není podle zákona vázán (§ 55 odst. 2 s. ř. s.). Ostatně s touto skutečností byl stěžovatel obeznámen, neboť krajský soud v předmětné výzvě k opravě vady podání stěžovatele správně poučil, že proti předmětnému usnesení není opravný prostředek přípustný.

[8] Usnesení, kterým je podatel podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzýván k opravě, resp. k odstranění vad podání, směřuje ke zhojení nedostatků podání tak, aby mohl soud v řízení dále pokračovat a vydat ve věci meritorní rozhodnutí. Není-li výzvě podatelem vyhověno a současně není-li možné pro vytýkané nedostatky v řízení pokračovat, soud podání odmítne. Proti konečnému rozhodnutí ve věci lze v případě nesouhlasu se závěry krajského soudu brojit kasační stížností, v níž lze nepochybně napadat i nepřiměřenost postupu krajského soudu při vydání výzvy podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a namítat, že původní podání obsahovalo všechny zákonné náležitosti a nebyl dán důvod pro vyzývání podatele k odstranění vad tohoto podání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 22/2010 - 56, www.nssoud.cz).

[9] Z uvedených důvodů má Nejvyšší správní soud za to, že kasační přezkum samotné výzvy k odstranění vad podání (§ 37 odst. 5 s. ř. s.) by postrádal jakéhokoliv opodstatnění,

neboť touto výzvou soud není vázán a nadto nevyhovění dané výzvě nemusí mít automaticky za následek odmítnutí samotného podání. V případě, že podatel ani přes výzvu soudu nedostatky podání neodstraní, je na soudu, aby uvážil, zda v řízení lze i bez vyžadovaného doplnění či opravy podání dále pokračovat. Odnětí možnosti brojit proti usnesení podle § 37 odst. 5 s. ř. s. kasační stížností tak účastníka řízení v jeho právech nikterak nezkracuje.

[10] Lze uzavřít, že výzva k opravě, resp. k odstranění vad podání vydaná podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřípustná. Nejvyšší správní soud proto s ohledem na výše uvedené závěry kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl.

[11] K tomuto postupu Nejvyšší správní soud přistoupil, přestože nebyl zaplacen soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti a stěžovatel v řízení o ní nebyl zastoupen advokátem. Vzhledem ke zřejmé nepřípustnosti kasační stížnosti by totiž jakýkoliv jiný postup byl zcela bezúčelný, formalistický, v příkrém rozporu se zásadou procesní ekonomie a nemohl by vést k ochraně práv stěžovatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2008, č. j. 8 As 16/2008 - 244, nebo usnesení ze dne 24. 10. 2011, č. j. 8 Afs 54/2011 - 39, obě rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz; přiměřeně např. i usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 631/05 ze dne 8. 3. 2006, http://nalus.usoud.cz).

[12] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu